

и мраченъ сводъ на селваситѣ се срѣщатъ много рѣдко заселници. Тѣ сж предимно полудиви индианци, чиито отровни стрели сж все още опасни за пжтешественика. Едно отъ тукашнитѣ племена и днесъ не се е отказало отъ обичая да изсушава и стѣга главитѣ на плененитѣ неприятели, докато станатъ малки колкото портокалъ.

Искате ли да се запознаете съ това царство на тропическитѣ гори и съ тѣхнитѣ обитатели, качете се на една лодка съ нѣколцина водачи и поплавайте по Амазонка стотина километра...

Рано утро. Въздухътъ надъ рѣката е свежъ и прохладенъ. Отъ блестящитѣ листа на дърветата и отъ покрива на нашата лодка капе нощната роса, като че ли е валѣлъ дъждъ. Подухва изрѣдко слабъ вѣтрець, рѣката е гладка като огледало.

Слънцето изгрѣва и пробужда къмъ животъ безброй животни. По върховетѣ на дърветата стада маймуни поздравяватъ съ силенъ ревъ дневното свѣтило, обърнати къмъ него.

Малко по малко въ гората почва да кипи животъ. Разцвѣтѣлитѣ дървета благоухаятъ. Множество водни птици кацатъ по гладката поврѣхность на рѣката, безъ да се страхуватъ отъ човѣка. Къмъ брѣговетѣ се приближаватъ диви кози и елени. Изъ гжсталака шумятъ много маймуни. Едни отъ тѣхъ сж толкова голѣми, че не се боятъ дори и отъ ягуара, а други сж малки като бѣлки. Безгриви лъвове (пуми), кървожадни ягуари и други звѣрове се измъкватъ отъ тъмнитѣ осои. По клонитѣ на дърветата сж накацали зелени папагали и други разноцвѣтни птици. Върху тъмно-зеленитѣ върхове на дърветата личатъ щъркели въ бѣлоснѣжна премѣна. Само опитното ухо на индианеца може да разпознае всрѣдъ общия екотъ чукането на пѣстритѣ кълвачи, грухтенето на дивитѣ свини, крѣска на горскитѣ гължби и шума на падащитѣ плодове. Навредъ